

til at drage Kludesaflingen til sig ved den deres Samlere tillagte Ret til Handel med forskellige Smaaforbrødenheder, som Landboerne ellers maae tage fra Kjøbstaden. Kongerigets Veligheden beforder heller ikke Kludesafling til Export i det Store, og Papirfabrikerne hersteds ere endelig ikke længer begyndende Industriesforsøg, som kunne siges at trænge til at hjælpes paa Vej, men forstørstedelen Institutter, der allerede længe ere i betydelig Virksomhed og arbejde med gode Pengekræfter og stor Fordeel.

Imedens det Anførte allerede taler for nu endelig engang at lade Papirfabrikkernes exceptionelle Stilling til Kludesaflingen og Kludehandelen gaae over til et Forhold, hvorved alle paagældende Interessers mere skee deres Ret, kommer hertil en Omstændighed, der er af afgjørende Betydning ved den forestaaende Udværgning af Toldforholdet mellem Danmark samt Slesvig og Holsteen. Med Satsen 2 Rbd. 80 §. pr. 100 Pd., som i Mai 1844 i Holsteen (og Slesvig) remplacerede den der tidligere gjældende Sats af 80 §. pr. 100 Pd., tiltog nemlig Udsnuglingen af Klude til Hamborg og Lybfland saaledes, at den snart blev et ordentligt organiseret Foretagende, mod hvilket Controlen paa Grund af Grændsebevogtningens særdeles Vanskelighed næsten Intet har formaaet. Da disse Foretagender derhos udvidedes ved, at Kludesaflingerne ogsaa unddroge andre Varer fra Tolderlæggelse, bevagede dette den saakaldte Fællesregjering til i Maart 1849 at nedsatte Kludetolden til 80 §. pr. 100 Pd., og, ere Udsnuglingerne end ikke derved ophørte, viser dog Forholdet af Fortoldningerne siden den Tid, hvormed derved er pundet for en ordnet Tilstand. I 1847 fortoldedes i Holsteen ca. 46,800 Pd. Klude, i 1848 ca. 15,000 Pd., i 1850 ca. 838,000 Pd., i 1851 c. 1,554,000 Pd.

For Holsteen er Satsen 80 §. pr. 100 Pd. Klude, som Folge af disse Erfaringer, allerhøist sanctioneret ved Patent af 30te Juli 1852, og højere vil Tolden ikke der uden Fare kunne stilles, ogsaa i de derværende Papirfabrikers Interesse, hvis Tab ved Udsnuglingen ikke kunde opveies ved en Told, som kun stod paa Papiret. Men, da det for Kongerigets Ved-

kommende ikke mere vil lade sig gjøre, saaledes som var Tilfældet ved Placaten af 31te December 1841, at bestemme en Difference-Udsførselstod paa Klude fra Danmark til Hertugdømmerne eller til Holsteen, maa Kludeudførselen for hele Monarchiet belægges med en i Holsteen erigibel Told.

Til §§ 5—9.

Disse §§ indeholde Bestemmelser, der fornemmelig sigte til i Overgangsperioden at sikke Danmark imod Indførselen af hidtil i Holsteen lavere toldbeskattede Varer, uden at der for dem er skeet fuld Berigtiggelse. Det er muligt, at de foreslaaede midlertidige Indfrænkninger ved senere Erfaring kunne findes uforbundne efter et kortere Tidsrumms Forløb end eet Aar. Herom at skjøne vil passende kunne overlades Regjeringen. Hvad Enkelthederne angaaer, behøves formentlig alene den Forklaring til § 7, at den foreslaaede Efter-told for raffineret Sukker er grundet derpaa, at der af Dyrersregjeringen har været indført i Holsteen en først den 1ste Septbr. 1852 ophørt Nedsættelse af Indførselstolden for raat Sukker, nemlig for fremmed Raasukker fra 2 Rbd. 60 §. til 1 Rbd. 48 §. pr. 100 Pd. Dette giver, efter de ovenfor antagne Fabricationsforhold, en Toldforskjel af 1 Rbd. 58 $\frac{2}{7}$ §. for 100 Pd. raffineret Sukker, Farin holdt udenfor Betragtning.

Til § 11.

At Tidspunktet for den foreslaaede Lovs Ikrafttræden maa overlades Kongens Bestemmelse, vil findes grundet i hele dette Anliggendes særegne Beskaffenhed, navnlig ogsaa i Hensynet til, at Underhandlingerne om de fremmede Enclavers Tilslutning til Holsteens Told- og Brænderibekfatning under de forandrede Forhold endnu svæve.